

Χαρακτηριστικά της ποίησης του Διονυσίου Σολωμού

- **Αποσπασματικότητα** - Κανένα ποίημα μετά τον «Ύμνο εις την ελευθερία» δεν είναι ακριβώς ολοκληρωμένο και – με ελάχιστες εξαιρέσεις - τίποτα δεν δημοσιεύθηκε από τον ίδιο (γράφει ο Βάρναλης: *Ο Σολωμός πάντα τα έγραφε, αλλά ποτέ του δεν τα έγραψε*)
- Συνδυασμός **κλασικιστικού** με το **ρομαντικό** στοιχείο. Στην ποίηση του Σολωμού δεν εξωτερικεύονται τα εσωτερικά πάθη, αλλά προβάλλεται ο αγώνας για την Ελευθερία
- Προσήλωση στη **δημοτική** γλώσσα
- Έντονος **λυρισμός**
- Πλούσια **φαντασία** – δυνατές **εικόνες**
- **Μουσικότητα**
- Χρήση **συμβόλων**
- **Δραματικότητα**
- Διάχυτη **αγάπη για το κάλλος**
- Το τρίπτυχο: **πατρίδα, θρησκεία, γυναίκα** που εμπνέει τους ρομαντικούς ποιητές
- **Λογοτεχνικές πηγές** του Σολωμού:
 - **Αρχαία** λογοτεχνία – φιλοσοφία του Πλάτωνα
 - **Αγία Γραφή**
 - Νεοελληνική λογοτεχνική παράδοση (δημώδη μεσαιωνικά κείμενα, **κρητική λογοτεχνία, δημοτικό τραγούδι**, «πρόδρομοι»)
 - **Ευρωπαϊκή** λογοτεχνική παράδοση (ιδίως ιταλική και γερμανική λογοτεχνία)
- [...] η **εσωτερική, μυστική** (και όχι διά των αισθητηρίων οργάνων μας) **αντίληψη του κόσμου**, γνωστή ευρύτερα κυρίως από τα φαινόμενα συναισθησίας που συνεπάγεται, αποτελεί κοινό τόπο της εποχής [του 19ου αιώνα], κι όχι μόνον της λογοτεχνίας [...]. Το πράγμα δεν θα είχε ίσως ιδιαίτερη σημασία, αν η εσωτερική αυτή, στη σκέψη ή στην ψυχή, όραση και ακοή δεν αποτελούσε κύριο γνώρισμα της σολωμικής γνωσιολογίας (και αυτογνωσίας) και δεν ήταν **κυριολεκτικώς πανταχού παρούσα στο σολωμικό έργο**. (Χρήστος Παπάζογλου, *Μυστικιστικά θέματα και σύμβολα στο Carmen Seculare του Διονυσίου Σολωμού*, Κέδρος, Αθήνα 1995, 58 & 60-61).

Πάντ' ανοιχτά, πάντ' άγρυπνα
τά μάτια της ψυχής μου.

Δ. Σολωμός